

TALEPAPIR: Fremlæggelsen skal ikke være en oplæsning af synopsis, og synopsis vil sjældent kunne anvendes som en god disposition for en kort og koncentreret fremlæggelse. En disposition eller et talepapir kan tjene til at holde den røde tråd og bør være udformet, så den støtter en fri præsentation uden egentlig oplæsning. Dispositionen eller talepapiret bør kunne rummes på én A4-side, og kan indeholde:

Navn	
<p>– En indledning, hvor du præsenterer emnet og problemformuleringen. Det er vigtigt for sammenhængen i fremlæggelsen, at du præsenterer undersøgelsens hovedresultater i denne første fase.</p>	
<p>– En punktopstilling med hoved- og underpunkter om de problemstillinger fra synopsis, som du har nævnt vil blive forklaret og uddybet ved eksamen. Undgå helsætninger i talepapiret, da dette vil have karakter af skriftsprog og let kan forlede til oplæsning.</p>	
<p>– En gennemgang af evt. nyt stof, der er kommet til, siden du skrev synopsis.</p>	
<p>– En redegørelse for, hvordan fagenes metoder er blevet anvendt, og for hvorledes det faglige samspil har givet dig en indsigt, som fagene hver for sig ikke alene kunne give.</p>	
<p>– En udvidet perspektivering eller en revideret konklusion på baggrund af evt. nyt stof.</p>	
<p>– En kobling til elementer fra studierapporten.</p>	
<p>Undervejs kan du give forslag til emner for den efterfølgende dialog, fx konsekvenser, metodeproblemer, perspektiver.</p>	
<p>I udarbejdelsen af talepapiret bør du samtidig overveje, hvordan og med hvilke hjælpemidler det skal præsenteres.</p>	